

VIJESTI IZ SVIJETA ZA DJECU

**Prvo tromjesečje 2017.
TRANSEUROPSKA DIVIZIJA**

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Lektura

Tamara Moslavac Kos

Umnoženo u uredu nakladnika, 2017.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja čitat ćemo o Transeuropskoj diviziji (TED) koju čine Albanija, Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Danska, Estonija, Finska, Grčka, Grenland, Mađarska, Island, Irska, Latvija, Litva, Crna Gora, Nizozemska, Norveška, Poljska, Srbija, Slovenija, Švedska, Makedonija, Ujedinjeno Kraljevstvo, sjeverni dio Cipra i otoci Aland.

U ovoj diviziji živi 204,8 milijuna ljudi. Ukupno ima 85.289 članova Adventističke crkve, što znači da na svakog 2.401 čovjeka dolazi jedan adventist.

Iako su europske države poznate po sekularizmu ili povjetovljenosti, ovog tromjesečja čut ćete predivna iskustva o tome kako je Bog radio čak i u vrlo sekularnom okruženju.

Kako bi se pomoglo ispunjavanju izazova — dosezanju ljudi u ovoj diviziji, vaš dar trinaeste subote pomoći će da se izgradi crkva u Dublinu, u Irskoj; zatim da se izgradi međunarodno evandeosko središte za mlade u Oslu, u Norveškoj; da se napravi televizijski studio za kanal *Hope* u Poljskoj; te da se sagradi muška spavaonica u srednjoj školi u Maruševcu, u Hrvatskoj, koju pohađa većina učenika iz obitelji koji nisu adventisti.

S vašim razredom u subotnjoj školi uživat ćete i dok budete čitali ili slušali priče s besplatnog DVD-a kojega možete skinuti s web-stranice.

Još samo jedna obavijest — ovo je moj posljednji put da vam se obraćam kao urednica, jer ću odsad služiti u drugom odjelu pri Generalnoj konferenciji. Ali misija će uvijek biti dio mene i doista se radujem novim načinima misioniranja. Također, sigurna sam da ćete, dok budete čitali nove vijesti

koje nam dolaze iz cijelog svijeta, biti oduševljeni novim urednikom!

Hvala vam još jednom na vašoj posvećenosti i pomaganju da se djeca povežu sa svojom duhovnom braćom i sestrama iz cijelog svijeta i hvala vam što ih ohrabrujete da sudjeluju u misiji kroz dobrovoljni dar.

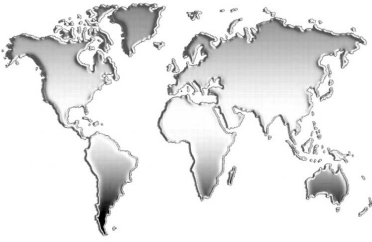
Želim vam obilje Božjih blagoslova!

Gina Wahlen, urednica

Vaši darovi na djelu

Vaš dar prikupljen trinaeste subote 2013. godine pomogao je da se obnovi Moor Close — povijesna ženska spavaonica na koledžu Newbold; osnuje centar obuke u Ateni u Grčkoj te u Makedoniji; kreiraju biblijske 3-D izložbe u Irskoj; i osnuju mnoge razigrane crkve diljem divizije. Hvala vam na velikodušnom davanju i podršci Transeuropskoj diviziji!

7. siječnja 2017.

Crkva u školi

Irska

Iustina i Thea najbolje su prijateljice i sve vole činiti zajedno. One žive u predivnoj zemlji koja se zove Irska i koja je smještena zapadno od Velike Britanije te okružena Atlantskim oceanom (*pokažite na karti svijeta*).

Iustina se rodila u Moldaviji, zemlji koja se nalazi na istoku Europe (*pokažite na karti*), a Thea je rođena na Filipinima (*pokažite na karti*). Obje djevojke doselile su se u Irsku sa svojim roditeljima kada su imale šest godina. Srele su se u subotnjoj školi u adventističkoj crkvi u glavnom gradu, Dublinu.

Budući da u Irskoj ne postoji adventistička škola, Iustina i Thea idu u državnu školu u kojoj većina učenika ne vjeruje u Boga.

Učenici ponekad upitaju djevojke neko zanimljivo pitanje, npr. zašto u crkvu idu subotom.

“Ja im tada govorim o Deset zapovijedi i o tome da je subota nekada bila dan odmora, sve dok je ljudi nisu promijenili”, kaže Thea. “Jednog dana jedna učenica iz razreda i ja počele smo razgovarati o tome. Ona mi je rekla: ‘Ja znam sve o tome da je nedjelja zamijenila subotu. Pročitala sam cijelu Bibliju!’”

“Ali ponekad je malo čudno”, kaže Iustina. “Moji bliski prijatelji razumiju me, ali kada ih pozovem da dođu u crkvu, moram im reći da se mi sastajemo u školi pa me oni osuđuju zbog toga što nemamo uobičajenu crkvenu zgradu.”

Vidite, mnogi ljudi u Irskoj pronašli su adventističku crkvu u Dublinu — neki su se doselili iz drugih zemalja, baš poput Iustine i Thee, a drugi su posjećivali predavanja i tako naučili

nešto o Bibliji ili su posjetili zdravstveni centar u crkvi u Dublinu i sada dolaze subotom u crkvu.

Nakon nekog vremena, mnogo ljudi počelo je dolaziti u jednu adventističku crkvu pa nisu svi mogli stati u zgradu. Tako se ova zajednica počela sastajati u hotelima ili u školskim dvoranama.

Dio našeg dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi crkva za ljude u Irskoj.

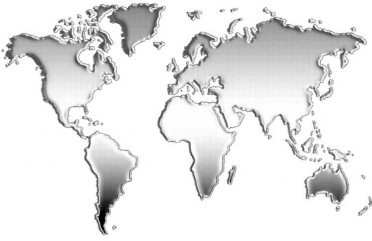
U međuvremenu Iustina, Thea i drugi mladi adventisti nastavit će govoriti drugima o Isusu i pozivati ih da dođu u njihovu "crkvu" u školi.

"Ponekad subotom poslijepodne odemo do predivnog parka u Dublinu i dijelimo besplatne zagrljaje!" kaže Thea. "Tada dijelimo letke i časopise *Znaci vremena*. A ponekad dijelimo i knjigu *Put Kristu*."

"Nosimo zelene majice na kojima piše *Besplatni zagrljaj*", kaže Iustina. "Ljudi nam sami prilaze, doista je zabavno! Jednom sam podijelila 127 zagrljaja! Nestalo nam je knjiga, tako da smo mogli dijeliti samo zagrljaje!

Ljudi nas pitaju zašto to činimo, a mi im kažemo da smo iz adventističke crkve. Nakon što ih zagrlimo, ljudi se nasmiješe i kažu 'Uljepšali ste mi dan!'" priča Iustina.

Sve više ljudi dolazi na adventističke sastanke u Dublinu. Pomognimo Iustini, Thei i drugim ljudima u Dublinu tako što ćemo donijeti svoj dar trinaeste subote. Hvala vam!

14. siječnja 2017. Pjevati za Isusa

Irska

U Irskoj (*pokažite na karti*) Bog koristi posebnu malu skupinu misionara kako bi svoju ljubav podijelio s drugima. Ovo su Božji mali misionari o kojima ćemo danas govoriti: Ann, koja ima pet godina; Franchesca, koja ima šest godina; EJ, Jayron i Kymi, koji imaju sedam godina; Molly, koja ima jedanaest godina; te Kayziah i Kezkzaiah, koji imaju četrnaest godina.

Svskog tjedna ova adventistička djeca sastaju se s gospodom Batoon, koja je njihov zborovođa, i zajedno vježbaju pjevanje. Zbog toga što nemaju crkvenu zgradu u kojoj mogu vježbati, oni se sastaju po domovima, a subotom često pjevaju tijekom bogoslužja u školi.

Ali oni rade mnogo više od pjevanja u crkvi. Oni pjevaju i na mnogim drugim mjestima, na primjer u bolnicama i domovima za starije ljude.

Iako u Irskoj ljudi baš ne vole razgovarati o religiji, oni djecu dočekuju s dobrodošlicom. A djeca su sretna što s njima kroz pjevanje mogu podijeliti vjeru u Boga. Neke od njihovih omiljenih pjesama su: "Potraži me prvi", "Isus me voli", "Uzmi moj život i vodi ga", "Isus je divan", "Ustani, ustani za Isusa" i "Ja sam dijete Kralja". U stankama između pjesama djeca vole s ljudima podijeliti neke od svojih najdražih biblijskih redaka. Često se znalo dogoditi da su ljudi, dok su djeca pjevala, plakali jer su bili presretni što su ih čuli.

"Molimo vas, dodite ponovno!" kažu oni. "Osjećamo kao da smo na Nebu kad čujemo kako ova djeca pjevaju. Pjevaju kao anđeli! I tako su lijepo odgojeni; mi vidimo da je Bog s njima!"

Dosad je ovaj mali dječji zbor pjevao pjesmice u dvanaest staračkih domova, a pozivi da ponovno dođu i pjevaju ne prestaju! U prosincu je ovaj mali zbor primio puno poziva iz različitih bolnica da dođu i za pacijente i osoblje pjevaju božićne pjesme kao što je "Tiha noć". Ljudi vole čuti kako djeca pjevaju i žele ih ponovno slušati.

"Iako su mali, oni mogu učiniti nešto veliko za Isusa!" kaže gospođa Batoon.

Osim što pjevaju po staračkim domovima i bolnicama, djeca organiziraju i koncerte kako bi sakupila novac za njihovu novu crkvu. Zasad se svake subote sastaju u školi, ali nadaju se da će jednoga dana imati svoju crkvu. I vi im možete pomoći tako što ćete donijeti svoj poseban dar trinaeste subote. Hvala vam što pomažete djeci u Irskoj!

Pjevajte irsku pjesmu

Učitelji, ovu lijepu irsku pjesmicu možete pjevati s vašom djecom tijekom subotnjeg programa trinaeste subote. Kako biste čuli glazbu, idite na sljedeću stranicu: <https://youtu.be/Ti3EWCbtZGk>.

Irska pjesma blagoslova

May the road rise up to meet you
May the road rise up to meet you.
May the wind be always at your back.
May the sun shine warm upon your face;
The rains fall soft upon your fields,
And until we meet again,
May God hold you
In the palm of His hand.

Prijevod:

Neka te put uvijek vodi

Neka te put uvijek vodi.

Neka vjetar uvijek bude iza tvojih leđa.

Neka sunce sija toplo na tvoje lice;

Neka kiša pada meko na tvoja polja,

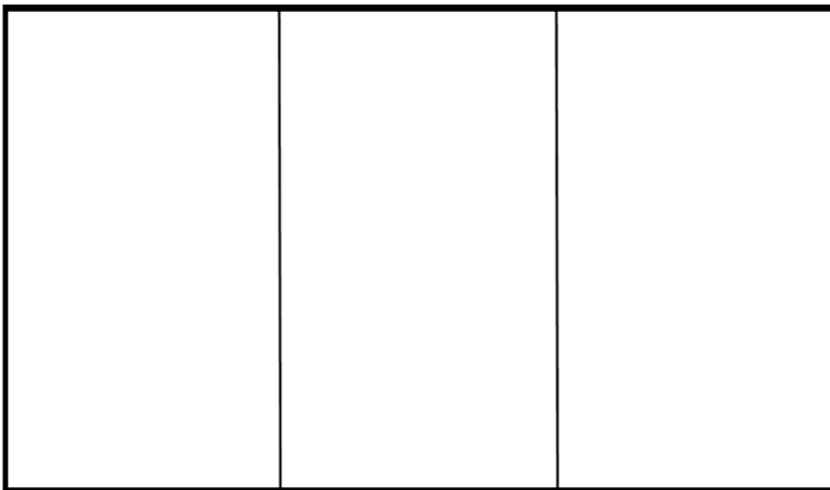
I sve dok se ne sretnemo ponovno

Neka te Gospodin čuva

U dlanu ruke svoje.

Oboji irsku zastavu

1. Lijevu trećinu oboji zelenom bojom.
2. Središnju trećinu ostavi bijelu.
3. Desnu trećinu oboji narančastom bojom.

21. siječnja 2017.

Šetnja parkom

Poljska

Dorota je odrasla u Poljskoj, zemlji na istoku Europe (*pronađite Poljsku na karti*). Kada je bila vrlo mala djevojčica, imala je vrlo veliku želju — željela je da joj Bog progovori.

Dorota je mislila da će joj Bog možda progovoriti ako krene u crkvu sa svojim djedom, pa je svake nedjelje išla s njim u katoličku crkvu. Prolazio je tjedan za tjednom i mjesec za mjesecom, a petogodišnja Dorota bila je razočarana jer nije čula da joj se Bog obraća.

Konačno, jedne nedjelje dok su odlazili iz crkve, Dorota je rekla: “Oh, djede! Tako sam tužna. Ja ne čujem Boga u ovoj crkvi.”

Dorotin djed primio ju je za ruku i poveo je do obližnje livade. “Sada možeš otvoriti svoje srce i um te razgovarati otvoreno i iskreno sa Bogom i On će te čuti”, rekao je djed.

Dorota je bila vrlo sretna! Sada je naučila kako se moliti. Naučila je da se može obratiti Bogu izravno te da će je On čuti i odgovoriti.

Dorota se sjeća tog dana kada ju je djed naučio kako da se moli. Dok je odrastala, nastavila je razgovarati sa Bogom. Međutim, ponekad je bila tužna zbog toga što drugi ljudi nisu razumjeli kako je to njoj Bog prijatelj i zbog čega Mu se ona moli. Ali ona se nastavila moliti, čak i kada su joj se drugi rugali. Znala je da ju Bog voli i da se brine o njoj.

Dorota je odrasla, udala se i dobila svoju djecu. A onda, nakon mnogo godina, odlučila je preseliti se u Sjevernu Irsku (*pronađite na karti*).

Jednog dana Dorota se sa svojom kćeri šetala parkom u blizini njihove kuće. Dok su se šetale, razgovarale su na polj-

skom jeziku. Iznenada su čule da još netko govori poljski. Bila je to jedna gospođa koja je prolazila parkom i telefonirala.

To je bilo vrlo neuobičajeno, jer većina ljudi u Sjevernoj Irskoj govori engleski. I tako su ove tri dame, kad su shvatile da sve govore poljski, zastale i pozdravile jedna drugu.

Dok su razgovarale, Dorota je mogla primijetiti da je ova žena nekako posebna. Ona je rekla Doroti i njezinoj kćeri da je adventistica i pitala ih je bi li voljele da zajedno proučavaju Bibliju.

Dorota je bila zaista uzbuđena! Evo nekoga tko voli Boga, tko se moli i tko će čak proučavati Bibliju s njom! Ova žena pozvala je Dorotu da posjeti adventističku crkvu i Dorota je ubrzo počela dolaziti svake subote.

Ova žena također je rekla Doroti o kanalu *Hope* na poljskom. Bio je to kanal na kojemu je Dorota mogla gledati mnoge predivne biblijske programe preko interneta — i to na poljskom jeziku. Dorota je bila jako sretna što je saznala o ovom televizijskom i internetskom programu.

Ubrzo je Dorota odlučila da se želi krstiti i postati članica crkve. Nastavila je dolaziti u adventističku crkvu u Irskoj, ali je nastavila i preko interneta pratiti program na poljskom.

Mnogi Poljaci diljem svijeta uživaju gledati kanal *Hope*. Vaš dar trinaeste subote pomoći će da se sagradi televizijski studio za ovaj kanal u Poljskoj kako bi se moglo pripremati još biblijskih programa za Poljake. Hvala vam što ćete nam pomoći da ostvarimo plan za ovaj projekt!

Zanimljivosti

- ◆ Poljska je prva država u Europi koja je imala ustav.
- ◆ Poljski astronom Nikola Kopernik (1473.—1543.) prvi je pretpostavio da Zemlja nije središte svemira.
- ◆ Poljska abeceda ima 32 slova.

Kuhajmo irski pire od krumpira

Kilogram krumpira, očišćen i narezan na kockice

1/2 male glavice kupusa, narezanog

1 veliki luk, narezan

1/2 šalice mlijeka

Soli po ukusu

1/4 otopljenog margarina

Krumpir stavite u tavicu s vodom (voda ga treba prekriti). Ostavite da provri i kuhajte 15 do 20 minuta dok ne omekša. Propirajte kupus i luk na malo ulja dok ne omekša i promijenjeni boju. Ako poklopite poklopcem, brže će omekšati. Iscijedite skuhani krumpir i pravite pire dodajući mlijeko i malo soli. Dodajte kupus i luk pa sve skupa prebacite u veću posudu. U sredinu dodajte otopljeni margarin te odmah poslužite.

20. siječnja 2017.

Slijepa nada

Poljska

Marian je rođen u malom selu u Poljskoj (*pronađite Poljsku na karti*). Kad se rodio, naizgled je sve bilo u redu, ali na njegovom prvom rođendanu roditelji su primijetili kako s njegovim očima nešto nije dobro. On ih nije gledao i pokušao je pronaći svoje igračke dodirujući ih umjesto gledajući ih. Uskoro su saznali da je njihov mali Marian slijep!

Bili su jako tužni pa su odlučili Mariana odvesti da živi s bakom jer su oni morali nastaviti raditi na farmi. Znali su da će baka moći provesti mnogo više vremena s njim.

Marianova baka jako je voljela svog unučića i brinula se o njemu. Voljela je i Boga, a tome je učila i Mariana. Često mu je čitala Bibliju i poticala ga je da nauči Deset zapovijedi. Marian voli slušati kako mu baka čita Bibliju i dobro pamti biblijske retke.

Kada je napunio devet godina, počeo je pohađati posebnu školu za slijepu djecu u centru za obrazovanje Laski. U toj školi naučio je čitati pomoću prstiju. Njegovi učitelji dali bi mu poseban papir s ugraviranim točkicama. Te uzdignute točkice su slova, riječi, brojevi i drugi znakovi. Marian je učio čitati Brailleovo pismo (brajicu). Uz malo vježbe, uskoro je koristio prste kako bi čitao mnoge tekstove! To mu je bilo vrlo zanimljivo jer je u školi učio mnoge nove stvari.

Marian je ovu školu pohađao dugo. Nakon što je završio osnovnu školu, nastavio je pohađati i srednju školu. Jedan od predmeta koje je slušao bio je i vjeronauk.

Jednog dana odlučio je da će svog učitelja iz vjeronauka pitati o nečemu što ga je mučilo. Marian je primijetio da Deset zapovijedi u školi zvuči drugačije od onih Deset zapovi-

jedi koje mu je baka čitala iz Biblije. U školi druga zapovijed o idolima ne postoji, a deseta zapovijed podijeljena je na dvije, tako da je zapravo bilo devet zapovijedi pa je jedna podijeljena da ih bude deset.

Marianu to nije imalo nikakvog smisla, posebno nakon što je pročitao Bibliju i pronašao mjesto gdje je Isus rekao: “Nemojte misliti da sam došao ukinuti Zakon i Proroke! Ne dođoh da ih ukinem, već da ih ostvarim. Jer, zaista, kažem vam, dok postoji nebo i zemlja, ni jedna jota, ni jedna kocrčica slova iz Zakona sigurno neće nestati, a da se sve ne ostvari.” (Matej 5,17.18)

Tako je Marian odlučio učitelju postaviti sljedeće pitanje: “Zašto imamo različitih Deset zapovijedi? Zbog čega se ono što sam naučio iz bakine Biblije razlikuje od onoga što me učite ovdje u školi?”

“Zato što je Bog opunomoćio Katoličku crkvu da promijeni Njegov Zakon”, odgovorio je učitelj.

Ali Marian je znao da to nije točno jer u Bibliji piše da je Zakon nepromjenjiv! Odlučio je da će uvijek vjerovati Bibliji.

Marian je bio zaista zadovoljan svojom odlukom da slijedi Bibliju. Danas je adventist i vođa subotnje škole. Svakoga dana proučava pouku. Također, sluša kanal *Hope* na poljskom.

Naš dar tinaeste subote pomoći će da se izgradi studio u kojem će se moći pripremati programi koji će pomoći Poljacima da nauče više o Isusu i Njegovoj Riječi — Bibliji.

Oboji poljsku zastavu

1. Gornju polovicu ostavi bijelu.
2. Donju polovicu oboji crvenom bojom.

4. veljače 2017.

Martynina misija

Poljska

Martyna ima deset godina i pohađa četvrti razred. Živi u jednom gradu na jugu Poljske. Voli plivati i čitati Bibliju te drugoj djeci govoriti o Isusu.

U Poljskoj djeca u školi moraju imati vjeronauk. Svako dijete mora ići na vjeronauk, osim ako njegovi roditelji ne zahtijevaju da se njihovo dijete ispriča s vjeronauka. Ponekad, kada učenik ne ode na taj sat, druga ga djeca zadirkuju i govore da neće ići na Nebo. Martyna zna da to nije istina, ali teško je biti drugačiji, posebno zato što je Martyna jedina adventistica u školi. "Svojim prijateljima u školi objašnjavam da ja idem u crkvu i volim Boga. Objašnjavam im da ja imam satove vjeronauka u crkvi. I sada me više ne zadirkuju."

Martyna želi biti dobar primjer. Ona se trudi biti sretna i pomagati u školi, a kod kuće se moli i čita Bibliju. Kad god može, priča svojim prijateljima o svojoj vjeri.

Jednog dana Martyna je poslije škole u hodniku srela jednu djevojčicu. Martyna se predstavila i tako je saznala da se ova djevojčica zove Natalya. Djevojčice su jedno vrijeme razgovarale. Martyna je pitala može li se pomoliti za nju i Natalya se složila. Bilo joj je drago da se netko moli za nju.

Dva dana poslije toga djevojčice su se ponovno srele nakon škole. Bile su sretno što su se srele pa su razgovarale o školi i drugim temama. Martyna je pitala Natalyju gdje živi i što voli raditi pa joj je Natalya odgovorila. Martyna je rekla da se moli za nju svake večeri. Natalya je bila iznenađena, ali bilo joj je drago što ima posebnu prijateljicu koja se brine o njoj i moli se za nju. Martyna ju je pozvala da dođe u

crkvu, ali Natalya joj je odgovorila da će morati prvo pitati roditelje za dopuštenje.

Martyna se nastavila moliti za ovu djevojčicu. Bila je sretna što ima novu prijateljicu koja voli Isusa. Ali škola je završila prije nego što je Natalya mogla doći s Martynom u crkvu. Martyna i njezina majka i baka otišle su na odmor. Kada su se vratile, Martyna je nazvala Natalyu nadajući se da će se moći malo družiti. Tada je saznala da se Natalya preselila u drugi grad.

Martyna je bila razočarana što se Natalya preselila i što nisu mogle zajedno ići u crkvu. I dalje se moli za nju, ali sada se moli da je netko drugi pozove u adventističku crkvu.

Martyna nastavlja dijeliti svoju ljubav prema Isusu s drugima. Ona se moli za njih i poziva ih da idu s njom u crkvu. Martyna je pravi misionar.

I mi možemo biti misionari kod naših kuća, u školi i u susjedstvu. Kada smo sretni i kada se brinemo o drugima, možemo im pričati o Božjoj ljubavi. Osim toga, možemo dati i naš misionarski dar koji će pomoći da drugi saznaju o Božjoj ljubavi.

1. veljače 2017.

Govoriti o Isusu u školi

Norveška

Danas ćemo upoznati dva mladića iz subotnje škole u vrlo staroj crkvi u Oslu, u Norveškoj. Oslo je predivan glavni grad Norveške (*pokažite na karti*).

Jeste li znali da u Oslu adventistička crkva postoji već zaista dugo? Prva adventistička crkva ondje je osnovana 1879. godine i zove se Adventistička crkva Bethel. Ljudi se i do današnjeg dana sastaju u ovoj staroj crkvenoj zgradi.

Ljudi iz različitih zemalja dolaze u tu crkvu. U omladinskom razredu subotnje škole ima mnogo mladih koji dolaze sami ili s roditeljima, a porijeklom su iz afričkih zemalja poput Etiopije, Gane, Ruande i Zambije (*pokažite ove države na karti dok ih imenujete*).

Caleb je dječak iz Etiopije. Druželjubiv je i voli se sprijateljiti sa svima pa ima i nekoliko muslimanskih prijatelja.

“Ove godine naučio sam neke nove stvari”, kaže Caleb. “Na primjer, naučio sam izgovarati neke riječi na arapskom. Ja sam njega i druge prijatelje naučio kako da čitaju Bibliju. Zajedno čitamo biblijske priče, molimo se, a zatim jedemo i igramo se! Moj prijatelj misli da sam ja jako sretan zato što sam adventist jer adventisti nisu strogi kao muslimani.”

Caleb voli svoju vjeru podijeliti i u svojoj školi. On kaže: “Baš prošlog tjedna u školi smo imali prezentaciju o različitim kršćanskim skupinama. Postojala je i jedna grupa koja je trebala govoriti o adventistima, ali jedan član te grupe razbolio se pa su htjeli otkazati prezentaciju. Međutim, na taj sam način ja dobio priliku da sudjelujem u njihovoj prezentaciji”, kaže Caleb, “jer nisam želio da bude otkazana. Napravio sam prezentaciju i ispalo je prilično dobro. Ispričao

sam osnovne stvari o nama — da vjerujemo da je subota sveti dan, a ne nedjelja, i da vjerujemo u Isusov drugi dolazak. Zbog toga se zovemo adventisti.”

Razred je bio oduševljen i učitelj je pohvalio Caleba. Caleb je bio sretan što je mogao svjedočiti o svojoj vjeri.

Haset je drugi dječak iz Etiopije. I njemu se ukazala prilika da podijeli svoju vjeru sa svojim razredom. Tijekom prikazivanja različitih religija, htjeli su preskočiti adventiste.

Ipak, Haset je odlučio da se to ne može dogoditi. “Adventizam je moja religija, pomislio sam, i ne može se preskočiti”, kaže on. Haset je imao malo vremena da se pripremi pa je otišao kući i razgovarao s roditeljima. Oni su mu pomogli da se pripremi najbolje što može. Haset im je postavljao mnoga pitanja.

Kada je stigao veliki dan, Haset je bio spreman. Kaže: “Samo sam stao pred razred i rekao što sam znao. I zvučalo je vrlo dobro. Mislim da je Bog tada bio sa mnom i da mi je On pomogao da stojim. Sveti Duh je bio u meni i nada mnom. Rekao sam svojim roditeljima što se dogodilo i oni su bili ponosni na mene.”

Dio našeg dara trinaeste subote ići će u Batel, adventističku crkvu u Norveškoj, i taj novac pomoći će da se stari podrum obnovi i prenamijeni u prostorije za subotnju školu, druženje, satove kuhanja i slično. Hvala vam što ćete pomoći vjernicima u Batelu tako što ćete donijeti i priložiti svoje darove.

18. veljače 2017.

Noćno spašavanje

Švedska

Mats je sa svojom obitelji bio na odmoru na jezeru u Švedskoj (*pokažite Švedsku na karti*). Jedva je čekao trenutak kada će moći isprobati dasku za jedrenje koju su njegovi roditelji ponijeli. To je daska za jedrenje s jedrom na njoj. Mats je s tom daskom otišao u plićak kako bi vježbao. Njegovo samopouzdanje raslo je iz dana u dan.

Jednog dana vjetar mu se činio povoljnim i Mats je upitao oca može li ovoga puta odjedriti malo dalje u jezero. “Da, možeš”, odgovorio je otac, “ali budi pažljiv, nosi prsluk za spašavanje i nemoj se udaljavati previše.”

“Gledaj me, tata, i pazi!” uzviknuo je Mats. Otac se okrenuo i mahnuo mu, tako da je Mats odgurnuo dasku za jedrenje u vodu.

Mats je veslao uz val, zatim je ustao i zgrabio prečku koja se proteže preko jedra. Pomaknuo je jedro kako bi uhvatio vjetar i uskoro se lagano kretao preko vode.

Dok se Mats udaljavao, vjetar je postajao sve jači. Negdje oko 20 minuta nakon toga, Mats je shvatio da se jako udaljio od obale. Pokušao se okrenuti i vratiti, ali vjetar ga je nastavio gurati sve dalje. Matsove ruke umorile su se i pitao se kako će se vratiti na obalu.

Odlučio je plivati do obale i za sobom vući dasku, ali uskoro je shvatio da to neće ići. Ponovno se popeo na dasku, tresući se od hladnoće, i legao na nju. Pokušao je veslati prema obali, ali nakon nekoliko minuta njegove ruke jako su se umorile.

“Gospodine, u nevolji sam!” zavapio je u molitvi Mats. “Nitko osim tate ne zna gdje sam. Molim Te, pomoz mi da me pronađe.” Zatim je čekao.

Nekoliko puta vjetar je prevrnuo Matsa s daske u vodu. Mats je počeo pjevati kako bi zadržao hrabrost. Ali kako je sunce zalazilo, Matsova molitva postajala je sve vatrenija. "Bože, kako će me pronaći u mraku? Molim Te, pošalji ih da me pronađu što prije!"

Mats je znao da će se Bog pobrinuti za njega; samo je morao čekati.

Iznenada je čuo motor. Ustao je i u daljini vidio motorni čamac. Počeo je mahati, ali nitko ga nije vidio. Brod je nastavio ploviti dalje. Mats je stajao na dasci gledajući kako čamac odlazi. Zatim je pažljivo i polako ponovno legao na dasku drhteći od hladnoće.

Budući da je pao mrak, Mats je jedro iskoristio kao pokrivač. Na nebu su se počele pojavljivati zvijezde. Pokušao je spavati, ali nije se mogao opustiti. Bilo je jako tiho, čuli su se samo valovi koji su udarali o dasku. Mats je razmišljao o tome kako njegova obitelj sada večera i želio je biti s njima. "Ne, oni ne bi večerali bez mene", pomislio je Mats. "Vjerojatno me svi traže. Zašto ih još nema?"

Odjednom je čuo nekakvu buku. Zvučalo je poput helikoptera. Podigao je glavu i pogledao u nebo. Vidio je svjetlo koje prelazi po vodi. Kleknuo je i počeo mahati. Konačno, svjetla su došla do Matsa koji je i dalje mahao.

Jedan čovjek je otvorio vrata na helikopteru i spustio se niz užu. Približio se Matsu i omotao užu oko njega. Ubrzo su obojicu uvukli u helikopter. Jedan drugi čovjek umotao je Matsa u pokrivač i rekao mu da legne. Ležati na čvrstom tlu jako je lijep osjećaj.

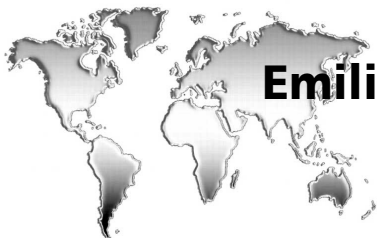
Helikopter je odletio do bolnice. Liječnici su pregledali Matsa i ustvrdili da je zdrav. Sljedećeg jutra došli su njegovi roditelji. "Odvedite me kući", molio ih je s malenim osmijehom na licu.

Mats je kasnije saznao da se njegov otac, kada ga više nije mogao vidjeti, počeo brinuti i da ga je počeo tražiti. Budući da je počeo padati mrak, obitelj ga nije mogla pronaći pa su zvali spasilačku službu.

“Drago mi je što me moja obitelj toliko voli da me traži. Drago mi je što je Bog znao gdje sam i što me je spasio”, kaže Mats.

Zanimljivosti

- ◆ Davne 1874. godine gospođa Reirsen i njezin suprug javili su se iz Norveške uredništvu časopisa *Review & Herald*. U pismu su napisali da su počeli svetkovati subotu te da u Norveškoj ima još ljudi koji se zanimaju za adventizam.
- ◆ Prvo poznato adventističko kampiranje u Europi održano je 8. lipnja 1887. u mjestu Moss u Norveškoj.
- ◆ Norveška unija konferencija danas ima 62 crkve i 4.531 vjernika.

25. veljače 2017.

Emiline uslišane molitve

Finska

Emila živi u Finskoj (*pronađite Finsku na karti*). Kada je bila mala, jako se razboljela. Liječnici su otkrili da njezina jetra ne radi dobro i da joj je zbog toga potreban novi organ. Emila je imala tešku operaciju.

Kako bi se oporavila, Emili su bili potrebni posebna nje-ga i skupi lijekovi, a njezini roditelji nisu joj mogli osigurati tu potrebnu njegu. Tako je Emilu usvojila druga obitelj. Uskoro je zavoljela tu drugu obitelj. Svake večeri ušuškala bi se u ruke svoje nove mame i slušala priče iz Biblije. Subotom je išla u dječji odjel i uskoro je zavoljela Isusa, baš kao i njezina nova obitelj.

Kada je Emila krenula u školu, dobila je puno novih prijatelja i često im je govorila o Isusu. Međutim, neka djeca nisu željela čuti više o Isusu. Neka djeca čak su govorila ružne riječi o Bogu ili bi se rugala Emili. Emilini roditelji pokušali su joj objasniti da neke obitelji ne znaju za predivnog Prijatelja Isusa, ali ona se i dalje osjećala tužno zbog toga što njezini prijatelji ne vole Isusa.

Emilini roditelji željeli su da Emila pohađa kršćansku školu, ali najbliža škola udaljena je 145 kilometara — što je predaleko da bi je onamo vozili svaki dan. Ipak, obitelj se molila da Bog omogući da Emila ide u kršćansku školu.

Emilini roditelji zaključili su da je moraju upisati u tu školu, čak i ako to znači da se svi trebaju preseliti u mjesto u kojem se nalazi škola.

Jednog dana obitelj je posjetila kršćansku školu. Emili se svidjela nova učiteljica i djeca su joj se činila jako prijateljski raspoložena. Nakon što su je roditelji upisali u školu

za sljedeću školsku godinu, počeli su tražiti odgovarajući stan u tom gradu. Budući da su se molili Bogu za pomoć, sada su trebali činiti onako kako su vjerovali.

Istog tog dana obitelj je pronašla stan koji je bio blizu Emiline nove škole. Bio je savršen! Te večeri obitelj je zahvalila Bogu što je uslišao čak dvije njihove molitve u jednom danu.

Emila je sretna u novoj školi i zahvalna je Isusu što joj je uslišao molitve. Mnoga djeca u njezinom novom razredu ne dolaze iz kršćanskih domova, tako da ima puno prilika za dijeljenje Božje ljubavi s njima.

Emila zna da je Bog voli. On joj je dao novu jetru i novu obitelj, a sada joj je dao i novu školu i novi dom. "Isus se brine o nama", kaže ona. "Mi Mu moramo vjerovati i trebamo Ga slušati jer On zna što je najbolje."

Dječaci i djevojčice, mi možemo dijeliti Božju ljubav s onima koje susrećemo u školi i možemo se moliti gdje god se nalazili. Drugi ljudi također trebaju čuti o Bogu koji ih voli. Neki žive pored nas, drugi žive malo dalje. Naši misijski darovi trinaeste subote pomoći će da ljudi koje mi možda nikada nećemo susresti na ovoj Zemlji saznaju o Bogu koji ih voli kao što voli i nas.

Misijski izazovi

- ◆ Čak 90% Norvežana su luterani.
- ◆ Od 2016. godine 14% stanovnika Norveške čine imigranti i njihova djeca.
- ◆ Norveška državna sveučilišta besplatna su za sve studente svijeta.

Finske igre

RAK I LOPTA (CRAB BALL TAG)

Ova igra zahtijeva najmanje sedam igrača od pet ili više godina. Svi osim jednog igrača moraju zauzeti stav poput raka (trbuh prema dolje) i hodati četveronoške na rukama i nogama. Igrači moraju pokušati glavom ili koljenom odgurnuti gumenu loptu prema igraču koji je sam. Zatim taj igrač može uzeti loptu i njome pogoditi bilo kojeg “raka”. Onaj koga lopta pogodi postaje “usamljeni igrač”. Igra se nastavlja dok god djeci ne dosadi.

LANAC (KETJU)

Dok jedan igrač izlazi iz prostorije ili područja u kojemu se svi nalaze, ostali igračići se postave u krug i drže se za ruke. Svi u krugu moraju se povezati u čvor (rukom preko ruke), ali tako da imaju jednu osobu koja vodi lanac. Kada je krug potpuno zapleten (povezan), osoba koja je izašla mora ući u prostoriju i pokušati otpetljati (odvezati) krug ispravnim redom ruku svakog igrača. Kada odveže krug, drugi igrač napušta prostoriju i igra opet počinje ispočetka.

4. ožujka 2017. **Dvije velike ljubavi** **Hrvatska**

Joshua ima jedanaest godina i živi u Hrvatskoj. Roditelji su ga dovodili u subotnju školu još dok je bio novorođenče. Puno prije nego što je krenuo u školu, Joshua je svirao violinu. Otkad zna za sebe, voli Boga i violinu!

Kad je napunio osam godina, prvi je put sudjelovao na Ljetnom biblijskom tečaju. “Bilo je odlično!” kaže Joshua. “Jako smo se zabavili! Provodio sam vrijeme s najboljim prijateljima, pjevali smo i ja sam svirao violinu. Imali smo i vodeni tobogan!”

Bog je blizu

Sljedeće godine, Joshua je pozvao svoje prijatelje iz seoske škole i iz glazbene škole. “Morate doći”, rekao im je. “Odlično je!” Pričao im je i o Bogu. “Nisu baš puno marili za to”, rekao je, “ali ipak su došli na Ljetni biblijski tečaj i svidjelo im se.”

Prošle godine (2016.), Joshuini prijatelji željeli su ponovno doći i ovoga je puta jedna djevojčica, nakon što je čula propovijed na ovom ljetnom tečaju, rekla Joshui: “Pa ovo je čudo — stvarno postoji Bog!”

“Rekao sam da se Bog nalazi pored nje i da je On pored svih nas”, kaže Joshua. Djevojčica je zaželjela Bibliju i uskoro ju je dobila. “Sada ona i njezina majka dolaze na izviđače, a njezina majka dolazi i na skupinu za žene u našoj crkvi”, priča Joshua s osmijehom.

Joshua želi pomoći

Jednoga dana Joshua je čuo kako njegovi roditelji razgovaraju o jednom bolesnom dječaku. Dječak je imao tumor na mozgu, a roditelji mu nisu mogli platiti operaciju. “Znam što možemo učiniti!” rekao je Joshua. “Možemo organizirati koncert kako bismo prikupili novac za dječaka!”

“U redu”, rekla je njegova majka, ali pitala se kako bi ona mogla organizirati tako nešto.

Organizacija koncerta

To i nije bio problem jer je Joshua sve organizirao sam. Svoju je ideju rekao svojim prijateljima u glazbenoj školi i uskoro se petnaest mladih glazbenika prijavilo za sudjelovanje na koncertu. Joshua je razgovarao i s adventističkim propovjednikom i zamolio ga da između točaka ima kratku propovijed.

Ubrzo su svjetlo dana ugledali i plakati na kojima se najavljavao humanitarni koncert po cijelom selu Maruševcu, i u školi i u blizini, i pozivalo se ljude da dođu na ovaj poseban program. Koncert je održan 13. lipnja 2015. u adventističkoj crkvi u Maruševcu. Došlo je oko tri stotine osoba, a većina nisu bili adventisti.

Joshua i njegovi prijatelji bili su oduševljeni kad su saznali da su prikupili 8.600 kuna. To je više novca nego što prosječna osoba u Hrvatskoj zaradi za mjesec dana. Iako Joshua i njegovi prijatelji nisu osobno poznavali bolesnog dječaka, bili su sretni što su mu mogli pomoći.

Joshua je sretan što može iskoristiti svoju ljubav prema Bogu i violini te što može tu ljubav podijeliti s mnogo ljudi. Joshua sada planira još neke koncerte kako bi pomogao i drugoj djeci.

Misijski izazovi

- ◆ Adventistička škola u Maruševcu otpočela je s radom 1970. godine.
- ◆ Škola nudi srednjoškolsko i fakultetsko obrazovanje.
- ◆ Mnogo godina nastava se održavala u starom dvorcu koji su vlasti iznajmile školi.

11. ožujka 2017.

Bog je prvi

Hrvatska

Naum je bio jako oduševljen što će krenuti u prvi razred, ali znao je da neće moći ići u školu subotom.

Naime, Naum je živio u zemlji koja se zvala Jugoslavija i u toj zemlji djeca su morala ići u školu šest dana u tjednu — u ponedjeljak, utorak, srijedu, četvrtak, petak i subotu.

Naum je znao da on u subotu neće ići u školu. Znao je i da je subota Božji poseban dan i da ga je On posvetio.

Tako je krenuo u školu, ali već prvoga tjedna u subotu je otišao u crkvu umjesto u školu. U ponedjeljak je Naum ponovno pošao u školu, ali kad je došla subota, opet je umjesto u školu išao u crkvu.

Sljedećeg ponedjeljka, kad se pojavio u školi, čekalo ga je iznenađenje — i to vrlo neugodno. Kad su svi ušli u učionicu i sjeli, došlo je pet jako važnih ljudi. To su bili ravnatelj, dva učitelja i dva policajca!

Ravnatelj je rekao da mogu izaći svi osim Nauma. Zatim je svih pet odraslih osoba sjelo, a Naum je trebao stajati pred njima.

“Zašto subotom ne dolaziš u školu?” upitao ga je jedan čovjek.

“Zato što vjerujem u Boga”, hrabro je odgovorio Naum. “Prema četvrtoj zapovijedi u Njegovom Zakonu, ja tada ne trebam biti u školi. Zbog toga ću svake subote izostajati iz škole”, rekao je.

“Bit ćeš izbačen iz škole i nećeš imati priliku steći dobro obrazovanje!” rekao je čovjek.

Naum je hrabro odgovorio: “Ja ću ipak biti u crkvi jer je Bog prvi u mojem životu.”

“Pa što ti to radiš u krvi?” ispitivali su ga.

“Čitamo Bibliju, pjevamo i molimo se.”

“Otpjevaj nam neku pjesmu!” zahtijevali su.

I tako je Naum otpjevao himnu i jednostavno se pomolio, baš kao što je to činio u crkvi.

Nakon što je završio s molitvom, čovjek ga je ponovno upitao: “Je li ti otac rekao da subotom ne dolaziš u školu?”

“Ne”, iskreno je odgovorio Naum.

Da je odgovorio s “Da”, njegov otac bi odmah završio u zatvoru. Budući da je znao da će Nauma ispitivati o tome, njegov otac mu nikada nije rekao da subotom ne ide u školu. Umjesto toga, samo ga je pozivao da pođe u crkvu s obitelji. Naumova slobodna odluka bila je subotom ne ići u školu.

Ovi važni ljudi su jedno vrijeme sjedili u tišini. Zatim je čovjek rekao Naumu: “Obavijestit ćemo te o tome hoćeš li ostati u školi ili ćeš biti izbačen.”

Naum je požurio kući kako bi sve ispričao majci i ocu. Njegovi roditelji nisu bili iznenađeni. Znali su koju će odluku Naum donijeti i bili su uistinu ponosni što je njihov sin čvrsto stajao uz Isusa.

Oni važni ljudi nikada nisu rekli Naumu da napusti školu, tako da je Naum išao u školu od ponedjeljka do petka, a subotom je bio u crkvi.

Naum je završio osnovnu školu i nijednom nije subotom išao u školu.

Imao je petnaest godina kad je završio osnovnu školu. Nije mogao upisati srednju školu jer bi morao pohađati nastavu subotom, i tako je počeo raditi na obiteljskom imanju.

Međutim, uskoro su Naum i njegovi roditelji saznali da će se otvoriti nova adventistička srednja škola u Maruševcu, u kojoj učenici neće morati pohađati nastavu subotom. Umjesto toga, oni će toga dana imati bogoslužje.

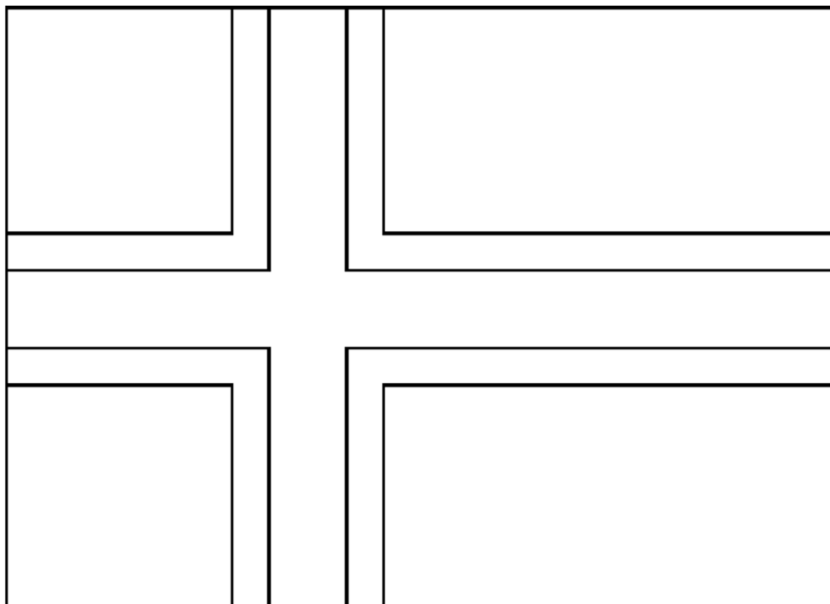
Naum je bio jako uzbuđen! Sada će moći ići u srednju školu i subotom obožavati Boga. Pohađao je školu u Ma-

ruševcu za vrijeme bivše Jugoslavije. Nakon završene srednje škole upisao je fakultet, a zatim se vratio u Maruševac u kojem je bio učitelj mnogo godina.

Danas je školi u Maruševcu potreban novi muški internat. I vi možete pomoći u izgradnji ovog internata tako što ćete donijeti svoj dar trinaeste subote. Hvala vam što ćete se sjetiti donijeti svoj dar.

Oboji norvešku zastavu

1. Tanak križ u sredini obojite tamnoplavom bojom.
2. Svaki pravokutnik obojite crvenom bojom.
3. Pruge oko plavog križa ostavite bijele.

18. ožujka 2017.
Dječak s balonima
Hrvatska

Stjepan živi u Hrvatskoj i voli ići u šumu sa svojim ocem. Ponekad, kad odu u šumu, Stjepanov otac posiječe poneko drvo. Pritom Stjepan brzo pobjegne na sigurno kako drvo ne bi palo na njega.

Jednoga dana, kad su Stjepan i njegov otac bili u šumi, nešto im je privuklo pozornost. Dok se otac spremao srušiti drvo, Stjepan je potrčao u zaklon — i tada je vidio nešto što ga je iznenadilo. Na drugom drvetu visio je balon jarke boje! Bio je zavezan ukrasnom vrpcom, a na kraju vrpce visila je neka kartica.

Stjepan je zgrabio vrpcu i povukao balon s drveta. Poruka na kartici bila je od nekoga tko je pohađao adventističku školu u Maruševcu. Škola se nalazila s druge strane brda. Na kartici je pisao broj telefona i obećanje o posebnom daru za osobu koja nazove taj broj.

Radoznao, Stjepan je nazvao taj broj kad je došao kući i nedugo zatim primio je poštu — bila je to knjiga o Bogu. Izgledala je kao neka knjiga dobra za čitanje kad ne bude imao što drugo raditi, i tako je Stjepan počeo pomalo čitati tu knjigu.

U međuvremenu, Stjepanov otac zainteresirao se za adventističku školu koja je poslala ovaj balon i knjigu. Poznao je neke ljude koji su mu rekli nešto o školi i o tome kako je to odlično mjesto za učenike. I tako je odlučio ohrabriti Stjepana da posjeti tu školu i vidi sviđa li mu se.

Stjepan je došao u posjet dva ili tri puta. Toliko mu se svidjelo da je odlučio da želi tamo pohađati školu. Sada je učenik ove škole već pune četiri godine i jako je sretan.

“Kad sam došao u školu, nisam poznavao nikoga”, rekao je. “Ali nakon dva ili tri mjeseca upoznao sam sve! I oni se prema meni ponašaju vrlo lijepo. Nije bilo nikakvih problema. I učitelji i učenici su odlični.”

Stjepan planira biti medicinski tehničar kako bi mogao pomagati ljudima. Jako je sretan što je pronašao poseban balon na drvetu u šumi jer je tako saznao za adventističku školu u Maruševcu i naučio nešto više o Bogu.

Vaš dar trinaeste subote pomoći će da se izgradi muški internat u Maruševcu kako bi bilo više mjesta za dječake poput Stjepana koji će moći doći u adventističku školu i naučiti nešto o Bogu. Hvala vam što ćete donijeti i priložiti vaš poseban dar trinaeste subote!

Činjenice

- ◆ U Hrvatskoj se nalazi Hum, najmanji grad na svijetu.
- ◆ Nacionalni cvijet Hrvatske je iris ili perunika.
- ◆ Jedna trećina ove zemlje prekrivena je šumama.

Nacrtajte hrvatsku zastavu crnim flomasterom, a zatim je obojite

1. Gornju trećinu obojite crvenom bojom.
2. Sredinu ostavite bijelu.
3. Donju trećinu obojite tamnoplavom bojom.
4. Kvadratiće obojite crveno-bijelo, kao na šahovskoj ploči.
5. Kruna je podijeljena na pet dijelova:
 - a) Prvi grb slijeva ima svijetloplavu pozadinu. Zvijezda je žuta, a polumjesec bijeli.
 - b) Drugi grb na kruni ima tamnoplavu pozadinu s dvije crvene pruge.
 - c) Treći grb ima svijetloplavu pozadinu, a lavovske glave su žute.
 - d) Četvrti grb na kruni ima tamnoplavu pozadinu. Koza je žuta s crvenim rogovima i kopitima.
 - e) Peti grb ima svijetloplavu pozadinu. Zvijezda je žuta, kuna je crna, velika pruga ispod kune je crvena i omeđena je dvjema bijelim prugama (gore i dolje po jedna).

25. ožujka 2017.

Transeuropska divizija

Program trinaeste subote

Ako vaša crkva namjerava imati poseban program trinaeste subote za odrasle, predlažemo vam nekoliko koraka i prijedloga koji vam mogu pomoći u planiranju.

- ◆ Uvježbajte dvije ili tri pjesmice iz subotnje škole koje će djeca pjevati pred roditeljima.
- ◆ Počnite vježbati s djecom najmanje tri tjedna prije samog programa.
- ◆ Tjedan ili dva prije programa dajte djeci posebne kartice na kojima će biti podsjetnik da trinaeste subote donesu svoj poseban dar.

Ako vaša crkva ne pravi posebne programe za odrasle, predlažemo vam sljedeće ideje:

- ◆ Podsjetite djecu da sa sobom ponesu poseban dar trinaeste subote. Ako imaju posebne kasice za dar, ohrabrite ih da ih dobro napune do trinaeste subote.
- ◆ Pozovite nekog posebnog gosta koji će djeci pričati o državama iz ovog tromjesečja.

Posjet Transeuropskoj diviziji

Sudionici: Dva čitača.

Pomagala: Zastave (ili slike zastava) iz Hrvatske, Irske, Norveške i Poljske; velika karta Europe ili svijeta s označenim nabrojenim zemljama.

Čitač 1: Ovog tromjesečja slušali smo divna iskustva o tome kako Bog utječe na živote ljudi u Transeuropskoj diviziji.

Čitač 2: Ova divizija obuhvaća područje od otoka Aland, do Albanije, Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Danske, Estonije, Farskih otoka, Finske, Grčke, Greenlanda, a tu su i Guernsey, Mađarska, Island, Irska, Isle of Men, Jersey, Latvija, Litva, Crna Gora, Norveška, Nizozemska, Poljska, Srbija, Slovenija, otoci Svalbard i Jan Mayen, Švedska, Makedonija, Velika Britanija i Sjeverna Irska te južni dio Cipra.

Čitač 1: Ovog tromjesečja čuli smo iskustva djece iz četiriju država koje će primiti dar trinaeste subote. To su: Irska, Poljska, Norveška i Hrvatska.

Čitač 2: Prisjetimo se ukratko o čemu smo čitali i koje su njihove potrebe.

Čitač 1: U Dublinu, u Irskoj, upoznali smo Iustinu i Theu, dvije djevojčice koje tijekom tjedna dijele svoju vjeru s prijateljima u školi. One i subotom opet dolaze u školu na subotnje bogoslužje! One dolaze u školu na bogoslužje jer njihova adventistička grupa nema crkvenu zgradu, tako da moraju iznajmljivati dvoranu u školi. Naš dar trinaeste subote pomoći će da se u Dublinu izgradi adventistička crkva.

Čitač 2: Čuli smo i o dječjem zboru iz Irske koji je sastavljen od djece koja dijele svoju ljubav prema Isusu kroz glazbu i stihove koje su naučili napamet. Oni posjećuju bolnice i staračke domove u cijelom Dublinu. Ljudi kažu da ova djeca pjevaju kao anđeli!

Čitač 1: Dio ovog trinaestog dara pomoći će da se u glavnom gradu Dublinu izgradi crkva u koju će ovi novi članovi moći redovito dolaziti.

Čitač 2: Čuli smo priču o Doroti, djevojčici iz Poljske koja je slušala kako joj Bog govori. Njezin djed naučio ju je kako da se moli. Kada je odrasla, preselila se u Sjevernu Irsku. Jednog dana, dok je šetala parkom, sreća je još jednu gospođu koja govori Poljski. Ta gospođa je adventistica i pozvala je Dorotu da zajedno proučavaju Bibliju i da idu u crkvu.

Dorota je bila jako sretna! Nakon proučavanja Biblije, odlučila se krstiti.

Čitač 1: Čuli smo i priču o Marianu, malom slijepom dječaku. Marian je svoje rano djetinjstvo proveo s bakom koja mu je čitala Bibliju i naučila ga Deset zapovijedi. Kasnije, kada je krenuo u školu, Marian je ostao vjeran onome što je naučio iz Božje riječi, Biblije, i postao je adventist.

Čitač 2: Možda se sjećate priče o Martyni, djevojčici iz Poljske koja je voljela Isusa i molila se zajedno sa svojim roditeljima za prijateljicu koja se zove Natalya. Natalya je bila iznenađena, ali i sretna što se Martyna moli za nju.

Čitač 1: Dio našeg dara trinaeste subote pomoći će u izgradnji studija u Poljskoj. Kanal *Hope* u Poljskoj obuhvaća samo malo područje u Varšavi. Njima je zaista potreban veći studio u kojem će moći pripremati program koji će dosegnuti veću publiku u Poljskoj, ali i mnoge Poljake diljem svijeta.

Čitač 2: U predivnom glavnom gradu Norveške, u Oslu, posjetili smo povijesnu adventističku crkvu Bethel koja se nalazi u središtu grada. Ova povijesna zgrada nekada je imala sanitarij, školu, tiskaru i crkvu.

Čitač 1: Danas se najveći broj adventista sastaje u ovoj zgradi i oni utječu na ljude iz Norveške kao i na useljenike.

Čitač 2: U jednoj od naših priča sreli smo se s Calebom i Hasetom, dječacima koji idu u crkvu Bethel. Ovi dječaci nisu se bojali u školi održati prezentacije o njihovoj crkvi.

Čitač 1: Dio našeg dara pomoći će da se adventistička crkva Bethel obnovi. Zbog rasta crkve podrumski prostor, u kojem je davne 1879. godine svoj rad započela adventistička tiskara, potrebno je prenamijeniti kako bi se dobio dodatni prostor za subotnju školu, dvoranu za druženje i prostoriju za mlade.

Čitač 2: U bivšim zemljama Jugoslavije djeca su morala ići na nastavu svake subote, ali nisu svi išli. Kao učenik prvašić, Naum je rekao službenicima da je Bog prvi u njegovom životu i da on subotom neće ići u školu.

Čitač 1: Kasnije je on bio među prvim učenicima koji su pohađali tek otvorenu adventističku školu u Maruševcu.

Čitač 2: Nakon što je završio fakultet, Naum se vratio u Maruševac i ondje je nastavio podučavati drugu djecu. Danas u zemlji koja se zove Hrvatska većina učenika u školu u Maruševcu dolazi iz neadventističkih domova, a neki čak i iz ateističkih obitelji. Naum Maruševac vidi kao misijsko područje.

Čitač 1: On kaže: "Posebna prilika da posvjedočimo istinu nalazi se upravo ovdje. Gdje biste uspjeli okupiti 200 neadventista svake večeri i jutro, čak i svake subote i svakog dana, da uče o Bogu?"

Čitač 2: Imali smo još jednu priču iz Hrvatske i u njoj smo se sreli s Joshuom, jedanaestogodišnjim dječakom koji ima dvije velike ljubavi: Boga i violinu. Joshua koristi svoju violinu u službi Bogu na mnogo načina, uključujući i koncerte preko kojih pomaže drugima.

Čitač 1: Kada je Joshua čuo za jednog bolesnog dječaka, organizirao je humanitarni koncert za pomoć tom dječaku. Joshua sada planira druge koncerte.

Čitač 2: Zaista je trenutno školi u Maruševcu očajnički potreban još jedan internat za mladiće. Dio dara trinaeste subote pomoći će da se izgradi internat za učenike koji neće samo pomoći u smještaju mladića, već će omogućiti i veći prostor za učionice.

Čitač 1: Hvala vam na velikodušnom daru ove trinaeste subote. Pomoći ćete velikim potrebama u Hrvatskoj, Norveškoj, Poljskoj i Irskoj.

[Slijedi prilaganje dara trinaeste subote]

Budući projekti

Sljedeće tromjesečje bit će posvećeno Centralnoafričkoj diviziji (WAD). Posebni projekti su: višenamjenski centar za mlade na sveučilištu Babcock u Nigeriji i izgradnja adventističke škole u Gabonu.

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole	3
Irska	
Crkva u školi	5
Pjevati za Isusa.....	7
Poljska	
Šetnja parkom.....	10
Slijepa nada	13
Martynina misija	16
Skandinavija	
Govoriti o Isusu u školi	18
Noćno spašavanje	20
Emiline uslišane molitve	23
Hrvatska	
Dvije velike ljubavi	26
Bog je prvi	29
Dječak s balonima	32
Program trinaeste subote	35
Budući projekti trinaeste subote	39